

Πως και γιατί η Παροχή Βοήθειας είναι αποκλειστική ασφαλιστική δραστηριότητα

Ψηφίσθηκε στην Βουλή την 15-1-18, μαζί με το νεότερο πολυνομοσχέδιο-σκούπα και κάποια «εξπρές» τροποποίηση, αντί υποχρεωτικής ακύρωσης, του νόμου για την αμαρτωλή «Οδική Βοήθεια».

Το γεγονός αυτό και για μία ακόμη φορά αιφνιδίασε όλη την ασφαλιστική και λοιπή αγορά, ιδιαίτερα όμως τους χρήστες υπηρεσιών Βοήθειας που εύλογα ανησύχησαν.

Τι συμβαίνει λοιπόν; Πως εξηγείται το κατεπίγον και η περίεργη μυστικοπάθεια για ένα θέμα που φαινομενικά δεν αφορά τα γνωστά οικονομικά μέτρα και τους Δανειστές;

Η Ένωση Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος αποκαλύπτει και διαφωτίζει σχετικά με την παρακάτω ανακοίνωσή της:

«Το έτος 1984 εκδόθηκε Κοινοτική Οδηγία με αριθμό 641, προς όλα τα κράτη μέλη, με την οποία τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε άλλη προηγούμενη Οδηγία με αριθμό 239 έτους 1973 και στα σημεία που αφορούσαν την ασφαλιστική Τουριστική Βοήθεια σε πρόσωπα, υπό πλήρη άγνοια και απόκρυψη στην Ελλάδα των σύγχρονων και πραγματικά σωτήριων της ζωής και της κινούμενης περιουσίας τους, όπως οχήματα, χρήματα και αποσκευές. Καθιερώθηκαν τότε και άλλες παροχές, όπως επαναπατριsmός και εισιτήρια, σωστική υγειονομική διακομιδή, επιτόπου Γιατροί και Διασώστες, φάρμακα και πρώτες βοήθειες, προστασία και συνδρομή, οικονομική διευκόλυνση και φροντίδα επί ταξιδιωτικών εγγράφων και ξενόγλωσσων επικοινωνιών, προώθηση σωρού νεκρού και πολλές άλλες καλύψεις βοήθειας σε πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση στην σύγχρονη και εξελιγμένη εποχή των αναγκαίων μετακινήσεων και απουσιών από τον τόπο μόνιμης διαμονής και τις οποίες παροχές αυτές καμία απολύτως ξεπερασμένη από τις εξελίξεις «Οδική Βοήθεια» μικροεπαγγελματιών και αυτοκινητιστών δεν μπορεί και δεν επιτρέπεται να προσφέρει, ούτε ακόμη και αυτή η κοινωνική Ασφάλιση με το κρατικό Υπουργείο της. Αλλά δικαιούται και υποχρεούται να την προσφέρει μόνον η Ιδιωτική Ασφάλιση και ο παγκόσμιος Θεσμός της, χωρίς να απαιτείται ή να διαθέτει κανένα δαπανηρό Υπουργείο της».

Με την ίδια Οδηγία, του έτους 1984, καθιερώθηκε πανευρωπαϊκώς και παγκοσμίως ο νεότερος κλάδος γενικών ασφαλίσεων, με αριθμό κατάταξης του 18 και ονομασία **Βοήθεια**, αλλά προσοχή εδώ: Προς πρόσωπα και όχι μόνον οχήματα, όπως η, ξεπερασμένης εποχής, «Οδική Βοήθεια» που περιορίζεται μόνον στα χαλασμένα οχήματα, τα σίδερα και τις λαμαρίνες, που ενδιαφέρουν τα συνεργεία επισκευής.

Ο νέος ασφαλιστικός κλάδος αυτός, που τον ασκούσαν προηγουμένως πολλές ευρωπαϊκές ασφαλιστικές επιχειρήσεις, ως Τουριστική ή Ταξιδιωτική ή Ιατρική κ.λπ Βοήθεια, αγνοήθηκε και πάλι στην αποκατασταθείσα δημοκρατικώς Ελλάδα, αφού απαιτούσε ιδιόκτητες υποδομές και οργάνωση, με πανάκριβα επίγεια και εναέρια μέσα, τεχνογνωσία, ειδικοποιημένο προσωπικό, γιατρούς και διασώστες, όπως και πολλά άλλα, ουσιαστικότερο και σοβαρότερο των οποίων ήταν τα Κεφάλαια, οι Επενδύσεις και τα Ασφαλιστικά Αποθεματικά, που κανένας ξένος ή Έλληνας Ασφαλιστής δεν ήταν τότε πρόθυμος να διαθέσει επιτοπίως σε μία μικρή και αμφίβολη αγορά στην Ελλάδα. Τελικά όμως τα διέθεσαν λίγοι ικανοί Ασφαλιστικοί Όμιλοι.

Αποτέλεσμα αυτών ήταν να προκύψει και να πολυπροβληθεί μία ευφυής ιδέα Θεσσαλονικιού Επιχειρηματία αρχικά, που αντί Τουριστικής ή Ταξιδιωτικής Βοήθειας σε πρόσωπα και πράγματα, πρόβαλε την μη ασφαλιστική «Οδική Βοήθεια» στην Ελλάδα και την έκανε κάτι ως «ελληνικό θεσμό» υπό άγρια καταδίωξη κάθε άλλης σχετικής ασφαλιστικής δραστηριότητας, υπό την ανοχή, μέχρι και συνενοχή, πολλών υπαίτιων, ώστε οι «θάμνοι» να επικαλύψουν το «δάσος».

Έτσι ο πανευρωπαϊκός νεότερος κλάδος των γενικών ασφαλίσεων καταδιώχθηκε επιτυχώς(!) στην Ελλάδα των «εφευρετών» και δεν έγινε ποτέ γνωστός και προβεβλημένος, ούτε από την πλειοψηφία των «αδιάφορων» Ασφαλιστικών Επιχειρήσεων, στο ευρύ κοινό, με τις πολλαπλάσιες και σωτήριες παροχές του ασφαλιστικού κλάδου Βοήθεια, όπως αναφέρονται παρακάτω και κατά πιστή αντιγραφή από την εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης:

«Παροχή Βοήθειας στα πρόσωπα που περιέρχονται σε δυσχερή θέση κατά την διάρκεια μετακινήσεων ή απουσίας από την κατοικία ή από την συνήθη διαμονή τους» (τελεία).

«Συνίσταται στην ανάληψη, έναντι προηγούμενης καταβολής ασφαλίστρου, της υποχρέωσης άμεσης παροχής βοήθειας στον δικαιούχο σύμβασης βοήθειας, όταν αυτός περιέρχεται σε δυσχερή θέση λόγω τυχαίου γεγονότος, στις περιπτώσεις και με τους όρους που προβλέπει η σύμβαση» (τελεία).

«Η βοήθεια είναι δυνατόν να συνίσταται σε παροχές εις χρήμα ή είδος. Η παροχή εις είδος είναι δυνατόν να συνίσταται και στην χρησιμοποίηση του προσωπικού και του εξοπλισμού που ανήκουν σε αυτόν που παρέχει την βοήθεια» (τελεία).

«Η δραστηριότητα βοήθειας δεν καλύπτει τις υπηρεσίες συντήρησης ή διατήρησης, την εξυπηρέτηση μετά την πώληση, ούτε την απλή ένδειξη ή παροχή βοήθειας, ως μεσολάβηση» (τελεία).

Σημείωση: Το παραπάνω σήμερα ισχύον κείμενο είναι πιστή αντιγραφή του άρθρου 2 παρ.2 της Οδηγίας 2009/138/EK, γνωστής και περίφημης ως «Φερεγγυότητα II-Solvency II», που περιέλαβε συγχωνευτικά και τροποποιητικά όλες τις προηγούμενες σχετικές Οδηγίες, με περιπετειώδη και θολώδη τελική ενσωμάτωσή της στο ελληνικό (εθνικό) δίκαιο δια του ισχύοντος νόμου 4364/2016 και ο οποίος ακύρωσε αντίστοιχα τις σχετικές ελληνικές (εθνικές) διατάξεις για τις ασφαλιστικές δραστηριότητες αλλά, «όπως τυχαίως» και «κατά σύμπτωση» βεβαίως, παρέλειψε να ακυρώσει τυπικά τον, εκ των πραγμάτων άκυρο και αντίθετο προς τις παραπάνω αναλυτικά αναφερόμενες διατάξεις, «εμβόλιμο» νόμο 3651/2008 περί (αναχρονιστικής) «Οδικής Βοήθειας».

Η αποκάλυψη, επιβεβαίωση και επισφράγιση, όλων των προαναφερθέντων, γίνεται με το άρθρο 4 παρ. ιη) και τίτλο «Κλάδος 18 Βοήθεια» του αυθεντικού νόμου 4364/2016, που ενσωμάτωσε «διασπαρτικά» στο εθνικό μας δίκαιο (ελληνικό) τα άρθρα 2 και **ιδίως 197** της Οδηγίας 2009/138/EK.

Στον έναν και αυθεντικόν, αυτόν νόμο εμφανίζεται και πάλι ως μη καταργούμενη η διάταξη προηγούμενων εθνικών νόμων, για την, «πολυχουβαρδάδικη» στην Ελλάδα, **προσθήκη** ότι η Βοήθεια παρέχεται όχι μόνον υπό τις συγκεκριμένες και ευρωπαϊκώς περιορισμένες περιστάσεις της «απουσίας και μετακίνησης από την κατοικία ή συνήθη τόπο διαμονής» αλλά –προσοχή εδώ- **«είτε από άλλες περιστάσεις ανεξάρτητα από μετακίνηση ή απουσία»!**

Είδες, λοιπόν, Έλληνα, ποια και πόση πρόοδο και εξέλιξη υπήρξε στην χώρα σου; Είδες πόσο σε φροντίζει ο εκάστοτε νομοθέτης σου και τι επιπλέον σου προσφέρει στην ευτυχή Ελλάδα, αλλά εσύ και στην πλειοψηφία σου ούτε το αναγνωρίζεις και ούτε το...**γνωρίζεις**;

Τι συμβαίνει όμως και γιατί οι Έλληνες δεν γνωρίζουν την «υπεροχή τους και τα προνόμια των επιπλέον παροχών Βοήθειας», που έχουν εδώ και 28 συνεχή έτη (με το Π.Δ 103/1990), που επιβεβαιώθηκαν και διατηρήθηκαν με τον ισχύοντα νόμο 4364/2016;

Και γιατί αυτή «η επιπλέον παροχή» δεν έγινε «σημαία και κράχτης» ούτε από Κυβερνήσεις, ούτε από «μεταδότες γνώσεων και ενημερωτές», ούτε από πανέξυπνους πωλητές ασφαλίσεων και ούτε ακόμη από μη ασφαλιστικές επιχειρήσεις Οδικής Βοήθειας, Αυτοκινητιστές, Γεραμιστές, Συνεργεία κ.λπ της «Οδικής Βοήθειας», ούτε όμως από Οργανώσεις και Συνδικάτα, αφού εδώ έχουμε, σπάνια και μοναδική, **κοινωνική κατάκτηση**, με καθαρή απόφαση και επιλογή της Ελλάδας και για την Ελλάδα μόνον;

Γνωρίζετε, μήπως, άλλη περίπτωση επιτρεπόμενης, από τους Ευρωπαίους και τους Δανειστές, δυνατότητα πλουσιότερης και ευρύτερης παροχής μόνον προς τους Έλληνες και στα όρια της Ελλάδας, με νομοθετική απόφαση της Ελλάδας και για την Ελλάδα μόνον;

Είναι δυνατόν να συμβαίνουν τέτοια συγκλονιστικά θαύματα αλλά να μη τα πολυγνωρίζουν ούτε και αυτοί που τα κάνουν, κυρίως όμως οι πολίτες;

Κάτι πολύ σοβαρό, μέχρι και πολύ πονηρό, πρέπει πράγματι να συμβαίνει, αφού ούτε το «*τυρί*», ούτε την «*φάκα*» θέλησε κάποιος αρμόδιος και αναρμόδιος να αποκαλύψει και να επεξηγήσει.

Μοναδική εξαίρεση αποτέλεσε η Ένωση Ασφαλιστών Βορείου Ελλάδος-EABE, με δική της Επιτροπή πολύπειρων Νομικών και Τεχνικών και η οποία, θέλησε και μπόρεσε να μελετήσει σε βάθος το όλο θέμα και να συντάξει τεκμηριωμένη αναλυτικά Νομοτεχνική Έκθεση, αμέσως μετά την ενσωμάτωση της πολυθρόλητης Κοινοτικής Οδηγίας-σκούπα για την «Φερεγγυότητα II-Solvency II» με τον ν.4364/2016, τα βασικότερα σημεία της οποίας τα απλουστεύσαμε και τα παρουσιάζουμε εδώ με επεξηγηματικά μας σχόλια για να γίνουν καλά κατανοητά από μη ειδικούς και γνώστες του αυστηρά νομοτεχνικού αντικειμένου τους.

Το «τυρί»...

Στο άρθρο 15 της Οδηγίας 84/641/ΕΟΚ αναφέρεται το δυνητικό δικαίωμα, κάθε κράτους μέλους και για το έδαφός του, **να επιλέξει και άλλες περιστάσεις παροχής βοήθειας**, πέραν από τις περιοριστικά αναφερόμενες και περιγραφόμενες, δηλαδή αυτές της «μετακίνησης ή απουσίας», μόνον.

Προφανώς «ολόχαροι» οι τότε και τώρα Έλληνες νομοθέτες επέλεξαν και έκαναν χρήση για την Ελλάδα της δυνατότητας αυτής. Όπως όμως περίεργα και ανεξήγητα, την έκαναν μεθοδικά, σιωπηλά και σε «πολύ στενό κύκλο» γνώσης της «πολυχουβαρδάδικης» επιλογής αυτής, αφού ποτέ δεν έγινε γνωστή στο ευρύ κοινό των οπωσδήποτε ωφελούμενων Ελλήνων και στην Ελλάδα μόνον.

Γιατί και προς τι υπήρξε και υπάρχει, αυτή η περίεργη και ανεξήγητη σιωπή και απόκρυψη, νόμιμη κατά το Κοινοτικό δίκαιο, επιλογή αυτή στην Ελλάδα; Ποιος ο λόγος και η αιτία απόκρυψής της ενώ θα έπρεπε γνωστοποιηθεί ευρύτατα με κάθε μέσο και τρόπο ως Κοινωνική κατάκτηση των Ελλήνων και στην Ελλάδα τους;

Και η «φάκα»

Εδώ τώρα έρχονται τα «δύσκολα» και βγαίνει στην φόρα και «επ' αυτοφώρω» όχι μόνον το «τυρί», που είναι οι επιπλέον περιστάσεις παροχής Βοήθειας στην Ελλάδα και που βόλεψαν πολλούς και αμέτρητους γνώστες και χρήστες σε «στενό κύκλο», αλλά κυρίως η «φάκα», που έξυπνα έστησαν οι προηγούμενες Κοινοτικές Οδηγίες και διατήρησε σε ισχύ η Οδηγία-σκούπα για την «Φερεγγυότητα II» με το ειδικό άρθρο της 197, κάτω από το τμήμα 3 και τίτλο «Βοήθεια».

Όσοι γνώριζαν το άρθρο 15 της Οδηγίας 641/ΕΟΚ έτους 1984 και το έκαναν χρήση στην Ελλάδα και με νομοθετικές ρυθμίσεις, κυρίως κατά το έτος 1990, ασφαλώς γνώριζαν **και το δεύτερο εδάφιο του**, όπου υπάρχει και η μεγάλη «φάκα» **δέσμευσης** του κράτους το οποίο κάνει την επιλογή αυτή «με ευρύτερες περιστάσεις παροχής βοήθειας», άρα και **εμπορικότερες και κοινωνικότερες!**

Ποια ήταν, τι όριζε και τι ορίζει αυτή η **δέσμευση του κράτους**, που κάνει την επιλογή αυτή και δηλαδή η **Ελλάδα συγκεκριμένα;**

Δεν μπορέσαμε να την βρούμε γραμμένη σε κανέναν ελληνικό νόμο, άρα αιτιολογημένη η άγνοια πολλών, όχι όμως και οι εξ αυτής συνέπειες, που άναψαν και διατηρούν άσβεστες φωτιές και επί σειρά ετών η Ένωση Ασφαλιστών από την Θεσσαλονίκη ενεργεί ως «πυροσβέστης».

Την όλως «μαγικώς» εξαφανισθείσα και «αγνοούμενη» δέσμευση αυτήν την αποκαλύπτουμε και την παρουσιάζουμε κατά πιστή αντιγραφή της από το δεύτερο εδάφιο του ίδιου άρθρου 15, δηλαδή αυτού που δίνει δικαίωμα επιλογής αλλά και υποχρέωση συμμόρφωσης και το οποίο ορίζει τα εξής:

«Αν ένα κράτος μέλος κάνει χρήση της ευχέρειας αυτής, εξομοιώνει, για την εφαρμογή αυτή, τις προαναφερόμενες δραστηριότητες Παροχής Βοήθειας με εκείνες που κατατάσσονται στον κλάδο 18» και δηλαδή είναι **μόνον ασφαλιστική** η Παροχή Βοήθειας στην Ελλάδα, που από μόνη της όρμηξε στο «τυρί» και πιάστηκε στην «φάκα»!

Ποιος όμως θα τολμήσει να δηλώσει, να γνωστοποιήσει και κυρίως να εφαρμόσει, παρά το ότι είναι νομοθετημένη αυτή η δέσμευση από την Ελλάδα, με επιλογή της Ελλάδας και πολλά χαμόγελα των ξένων στην Ελλάδα;

Κατανοητό, λοιπόν, γιατί «ξεχάσθηκε» αυτή η δέσμευση και εμφανίζεται ως **παραβάτης του εαυτού της η Ελλάδα**, που τώρα ξαναψήφισε στην Βουλή, τροποποίηση και όχι ακύρωση, άλλου και αντίθετου νόμου (για την «Οδική Βοήθεια») που για τις μη ασφαλιστικές Επιχειρήσεις, **δεν υπάγεται στον ασφαλιστικό Κλάδο 18 Βοήθεια**.

Αν όλως υποθετικά «έρθει» από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, νέα και χοντρή «καμπάνα» προστίμου, για παράβαση του Κοινοτικού Δικαίου, σχετικό με τον νεότερο ασφαλιστικό Κλάδο 18 Βοήθεια, θα το πληρώσει μήπως η μη ασφαλιστική «Οδική Βοήθεια» ή θα το πληρώσουμε όλοι και γενικά οι φορολογούμενοι με νέα επί νέων και ατελείωτων μέτρων και αξιολογήσεών μας;

Θα μας δώσει –επιτέλους– κάποιος γνώστης, αρμόδιος και υπεύθυνος, υπεύθυνη και καθησυχαστική απάντηση, για την όλη αιτία και φωτιά που καίει ακόμη και την μοναδική κοινωνική μας κατάκτηση των τελευταίων δεκαετιών και από την Ελλάδα για την Ελλάδα μόνον;

Η επιλογή και θέση μας να κάνουμε τον «Πυροσβέστη» και να μη μιλούμε έχει και τα όρια και την υπομονή της.